

За цръквата се погрижилъ монахът Митрофанъ, който станалъ игуменъ въ 1796 г. : църквата ѝ преправилъ ѝ мала на велика и нова, лѣта 1800 (1800), и во тои време церквата се наградила и мало писмо се написало отъ кѣсното велико, и мало ниви кѣпилъ и зѣло се потрѣдилъ и держалъ лѣта 181.

Арсений, наследникътъ на Митрофана, пише въ поменника отъ свое име : По негово представление до Христо лѣта 1807 азъ смиреній и грѣшній и недостойній ученикъ Митрофановъ Арсеніа, архимандрита, во игуменство влаговъ со духовника хачи Герасима, архимандрита, и со первого иеромонаха и со всю братію и перво се награди кіоготъ надъ стѣю трапезѣ, и по томъ во Райчица нова кѣка и виница и дворъ и вертоградъ во лѣто 1812 (1812), и по томъ великий крестъ церковній и шестъ свещеніци велики, и по томъ се награди горни палатъ во лѣто 1814 (1814). Срв. Милетичъ, въ Спис. на Бълг. Ак. на науките, XVI, 15 сл.

Арсений съградилъ и хубавата трапезария, както личи отъ надписа надъ вратата ѝ, въ 1825 год.

2. — Надпись на главната богородична икона на иконостаса въ Бигоръ : Сіѧ вѣственнаѧ єѧ икона прѣтыж влѣчи наша вѣры и приснодѣвы Маріи, во времѧ смиреннаго и всениждашаго игумена Арсеніа архимандрита со братію егѡ написа сѧ во лѣто 1831 априлѧ ге денъ, а платѣцъ папа Крѣтъ ѩ Греканѣк подъ Кѣрапъ, далъ грбша петъ стотини. написалъ имена свою Крѣтъ іерей, Пахоміј иеромонахъ, Стойна пресвѣтера, Петка пресвѣтера, Стойланъ, Гиркина, Анастасіа, Бистра, Иванна, Марія. Дѣлъ хеирѣсъ тѣ тапетиѣ Димитрѣвъ тѣ Михаїлъ ҃озугрѣфъ єк хоропольесъ Схимаринъ. Отъ сѫщия зографъ сѧ повечето икони на иконостаса.

3. — Покана за поклонници въ монастира Бигоръ. Тая покана, написана на народенъ езикъ, е била изпратена отъ поменатия по-горе игуменъ Арсений до попъ Константина въ дебърското с. Макелари, половината християнско, половината помашко. Писмото е отъ началото на XIX в. и носи монастирския печать съ дата отъ 1755 г. Пази се въ Пловдивската нар. библиотека (срв. Цоневъ, Славянски ржкописи и пр., стр. 236—237):